

Det betyder, at optagelse af en sag på kommunalbestyrelsens dagsorden som efterretningssag alene tjener til orientering for medlemmerne. Kommunalbestyrelsen kan ikke træffe beslutning i sager, der udelukkende forelægges til efterretning, medmindre alle mødedeltagere er enige om det, og i så fald kan sagen optages til forhandling som en sag uden for dagsordenen. Det er den teknik, der kan være nogen for-
tolkningsstvivil om.

Ole Donner (FP):

Jeg kender godt det cirkulære, ministeren henviser til. Det er også nævnt i den skriftlige begrundelse for mit spørgsmål, så jeg har sat mig ind i sagen.

Så vil jeg gerne spørge ministeren: Hvis et fagudvalg har behandlet sagen og den senere er kommet til beslutning i byrådet, uden at taksterne er ændret – mener ministeren så også, det ville være ulovligt? Forstået på den måde, at man venter et stykke tid med at forberede den endelige behandling af sagen og kommer med en eventuel bevillingsansøgning.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Så vidt jeg kan se, opstår problemet kun i de tilfælde, hvor der rent faktisk sker nogle ændringer, og derfor mener jeg slet ikke, der er noget problem spørgeren og systemet imellem, når det drejer sig om status quo.

Ole Donner (FP):

Så har jeg altså forstået ministeren rigtigt, hvis jeg konkluderer, at i de kommuner, hvor taksterne ikke er ændret, og hvor der ikke foreligger nogen bevillingsansøgning, vil det være nok at behandle sagen i fagudvalget, konstaterer, at taksterne er uændrede, og efterfølgende sende sagen til byrådet som efterretningssag – eller, som ministeren sagde, til orientering for medlemmerne.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt gentage, hvad jeg forklarede før.

Det er sådan, at når en sag er optaget på kommunalbestyrelsens dagsorden som efterretningssag, er det alene til orientering for medlemmerne. Kommunalbestyrelsen kan ikke træffe beslutning i sager, der udelukkende bliver forelagt til efterretningstagen, medmindre alle mødedeltagerne er enige om det.

Det fremgår ikke helt af hr. Donners spørgsmål, om det er den situation, der er tale om her –

altså at alle mødedeltagerne har været enige – men hvis det er tilfældet, kan sagen optages til forhandling som en sag uden for dagsordenen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1217

14) Til indenrigsministeren af:

Ole Donner (FP):

»Såfremt ministeren finder, at styrelsesloven ikke er overholdt i hovedparten af danske kommuner vedrørende beslutningen om og ændringen af søskenderabatter, vil ministeren da anmode disse kommuner om en retlig lovliggørelse?«

Skriftlig begrundelse

Det er spørgerens og Tilsynsrådet for Frederiksborg Amts opfattelse, at styrelseslovens § 40, stk. 2, har kunnet lægges til grund for en afgørelse i sagen.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det er jo den samme problemkreds, vi har fat i her, hvor hr. Ole Donner spørger, om jeg i tilfælde af, at styrelsesloven ikke er overholdt i hovedparten af kommunerne, vil anmode dem om at få en retlig lovliggørelse.

Hertil vil jeg godt sige for det første, at tilsynet med kommunerne – bortset fra Københavns og Frederiksberg kommuner – varetages af de tilsynsråd, der er nedsat i hvert amt. Indenrigsministeriet er derfor ikke tilsynsmyndighed og kan generelt ikke skride ind over for de kommuner, som måtte have truffet en ulovlig beslutning om søskenderabat.

For det andet vil jeg godt understrege, at jeg ikke har kendskab til, hvor mange kommuner der måtte have tilsidesat styrelsesloven. Jeg går ud fra, at de steder, hvor det er tilfældet, skyldes det manglende opmærksomhed om problemerne, og jeg går også ud fra, at de pågældende kommunalbestyrelser vil tage spørgsmålet op af sig selv, når de bliver opmærksomme på det.

I virkeligheden er det i denne positive ånd, jeg har opfattet både det forrige spørgsmål og det aktuelle. Kun hvis det ikke sker, kan det overhovedet komme på tale at inddrage tilsynsmyndigheden.